

Bij het kopje “Geen of onvoldoende inspanning” staat “dat er **geen recht** op bijstand bestaat als iemand geen of onvoldoende inspanning heeft verricht om de onroerende zaak > vermogensgrens te gelde te maken”

Op de volgende bladzij staat “ dat er een inspanningsplicht bestaat op grond van artikel 55 Participatiewet. Op grond van artikel 18 lid 2 “ verlaagt het college overeenkomstig de verordening ... ter zake van het niet nakomen door belanghebbende van de verplichtingen voortvloeiende uit deze wet , ...

Opmerking 1: het bovenstaande is in tegenstelling met elkaar. Uitkering verlagen maar ook beëindigen?

Vraag 2: hoe zit dat met de kosten die een bijstandsgerechtigde moet maken om zijn woning in het buitenland te verkopen? Denk ook aan vertaalkosten van documenten en akten over het eigendom. Kan hij daar Bijzondere bijstand voor krijgen in de vorm van een lening? Artikel 48 lid 2 onder a dekt m.i. niet geheel de lading. Wordt in dit artikel ook gesproken over op korte termijn, maar dat zal veel gevallen niet te bepalen zijn.

Opmerking 3: Er wordt gesteld dat het wetsvoorstel geen extra taak is voor gemeentes. Vermogensvaststelling is inderdaad geen extra taak, maar wel extra werk en dus extra uitvoeringskosten. Er zullen extra heronderzoeken gedaan moeten worden als de verkoop in het buitenland niet vlot. Het zijn ook lastige onderzoeken want hoe weet je of iemand aan de inspanningsverplichting heeft voldaan? Wat weten we van de huizenmarkt in het buitenland? Is er een Turkse Funda? Ook zullen bezwaar-en beroepsprocedures toenemen, ook tijdrovend. Een rigide uitvoering van dit wetsvoorstel zal zeker tot veel procedures gaan leiden, de discretionaire bevoegdheid kan ook naar de andere kant omslaan, in het nadeel van de klant.

Opmerking 4: bij fraude > 50.000,- die geen boete krijgen maar alleen gevangenisstraf zijn in het “voordeel” ten opzichte van mensen met een fraudeschuld met boetes < 50.000,-.

Opmerking 5: het overgangsrecht: er staat dat “wanneer er succesvol in bezwaar of beroep gegaan wordt tegen de fraudevordering dat **dit geen gevolgen** heeft. Beroep en hoger beroep zijn langdurige procedures. Als de klant uiteindelijk in het gelijk wordt gesteld, hoe zit dat dan met claims? Het onroerend had niet verkocht mogen worden, maar dat is inmiddels wel gebeurd. De burger heeft ten onrechte van de opbrengst moeten leven.

Opmerking 6: de laatste alinea voor 3.3.: daar staat weer de tekst dat de bijstand zal worden afgewezen. Dat zal in de praktijk niet het geval zijn want je kan op het moment van het ontdekken van onroerend goed in het buitenland niet beschikken over de waarde. Het zijn stenen, geen geld. Er wordt zo een onjuist beeld geschetst. Er zou moeten staan dat er altijd bijstand zal worden toegekend in de vorm van een lening. De hele rim ram wat er achteraan komt aan onderzoek, opvragen van bewijzen, opleggen inspanningsverplichting en de daaruit voortvloeiende controles wordt niet genoemd in dit stuk.

Met vriendelijke groet,

Marijke Wieringa
Juridische Kwaliteitsadviseur
Afdeling Werk&Inkomen
Gemeente Almere